

Må jeg så ikke sige, at det, der er det centrale, jo er, at man med et medlemskab af EU ikke bare kommer til at sidde med og diskutere nogle ting, som man gør i Europarådet, men at man også får decideret lovgivningskompetence i EU. Det er der, det helt afgørende problem opstår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 66 af Charlotte Antonsen (V), Svend Auken (S) og Helle Sjelle (KF) (se side 6408) vedtoges med 94 stemmer (V, S, KF, RV og SF) mod 19 (DF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 65 af Morten Messerschmidt (DF) (se side 6407).

Forslag til vedtagelse nr. V 67 af Rune Lund (EL) (se side 6420).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til udenrigsministeren og statsministeren:

»Deler regeringen hovedkonklusionerne i DIIS-rapporten »Danmark under den kolde krig«?»

Af Villy Søvnald (SF) og Ole Sohn (SF).

(Forespørgslen anmeldt 27/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/11 2005).

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Holger K. Nielsen.

Vi skal lige have lidt ro, så man kan høre, hvad ordføreren siger.

Kl. 15.50

Begrundelse

Holger K. Nielsen (SF):

Det er ret usædvanligt, at Folketinget diskuterer forskningsrapporter, men hele forløbet omkring DIIS-rapporten vedrørende den kolde krig har også været meget usædvanligt. Det var den daværende Nyrupregering, der satte arbejdet i gang, og da den nuværende Foghregering kom til, blev det besluttet at udvide kommissoriet, så det også kom til at omhandle den danske sikkerhedspolitiske debat, især i 1980'erne, samt Østblokkens påvirkning af denne debat.

Statsministeren havde lanceret sin såkaldte kulturkamp, og nu skulle højrefløjen have hævn over en venstrefløj, som man påstod var i Østblokkens sold, og en fodnotepolitik, som nærmest blev karakteriseret som landsskadelig virksomhed. Det var unægtelig en utaknemlig opgave, der blev overladt til forskerne.

Da rapporten så udkom sidste sommer, var der vantro og skuffelse hos højrefløjen. Konklusionen lå langt fra, hvad man havde forventet. Forskerne havde ikke afdækket et forløb, hvor der var sovjetiske agenter, som styrede dansk sikkerhedspolitik. Forskerne gjorde ikke fodnotepolitikken til den katastrofe, højrefløjen hævdede. Tværtimod leverede de en analyse, der var både grundig, afbalanceret og nuanceret.

Højrefløjens reaktion var, at nu var fanden løs i Laksegade. Vreden skyllede ned over de stakels forskere, og der blev iværksat en kampagne med det ene formål at intimidere DIIS-rapporten og dens konklusioner. Vreden var så stor, at sagen blev en del af finanslovforhandlingerne.